

"Sverige åker snålskjuts på omvärlden"

EFTER "RAMBO-FED:S" (som det numera kallas) dramatiska åtgärder så vänds nu blickarna mot Europa. Dagens och helgens stora fokus kommer att ligga på det EU-toppmöte som pågår i detta nu. När USA, Japan, Storbritannien, Kanada och lilla Schweiz tar till olika typer av mycket kraftfulla åtgärder för att komma till rätta med finans- och konjunkturkris så väntar vi numera med stor spänning på vad EU-ledarna och ECB ska göra. För om man har samma dystra bild av läget i världsekonomin som ovanstående länder så duger det inte med att presentera halvmesyrer. Det är i alla fall uppfattningen hos många, för att inte säga flertalet, av utomstående bedömare. Bland annat skriker ju Internationella Valutafonden (IMF) som annars brukar förorda återhållsamhet på ökade finanspolitiska satsningar.

SIGNALERNA FRÅN EU-MÖTET HAR än så länge varit lite blandade. Visserligen vill ledarna inte lova några nya, stora satsningar innan de har sett effekterna av de stimulanspaket som är på väg att rullas ut. Samtidigt som man inser att flera av östländerna måste få omfattande hjälp för att klara sig ur krisen. Knäckfrågan tycks vara om stödet ska komma från EU direkt eller om det innebär ökat stöd till IMF. Just nu lutar det åt det senare alternativet men i slutändan tvingas nog de gamla EU-länderna skjuta till direkt kapital. Det är också stort fokus på att inte låta budgetunderskotten skena iväg ytterligare men det är högst tveksamt att något straff kommer att delas ut till de länder som struntar i uppmaningen. Stabilitetspakten är död och begravnen. Men det skulle nog vara en positiv signal om EU-länderna kunde presentera en gemensam satsning för att i alla fall ge sken av att organisationen förmår att hantera dagens ekonomiska kris. Att stå mer eller mindre handfallna inför den största ekonomiska krisen sedan 1930-talet skulle inte se särskilt imponerande ut och riskerar att öka spänningarna mellan EU-länderna.

HURUVIDA ECB TÄNKER SIG ATT BÖRJA med kvantitativa lättnader i penningpolitiken är ännu så länge en öppen fråga även om allt fler bedömare börjar räkna in det som ett säkert kort även i ECB:s penningpolitiska arsenal. Företrädare för ECB är dock njujga i sin inställning och det är snarast så att det är diskussioner om huruvida räntan ska sänkas speciellt mycket mer. Nollränta tycks i alla fall vara uteslutet av framför allt det tyska blocket i direktionen. Nästa vecka får vi säkert höra mer om den här frågan och kanske kan EU-mötet ge en indikation på hur regeringsföreträdarna ställer sig. Det blir i vilket fall som helst en mycket het fråga fram till ECB:s räntemöte.

FREDRIK REINFELDT OCH ANDERS BORG har klargjort att Sveriges linje är att budgetdisciplin är ett överordnat mål och det ska kanske hållas dem till heder. Vi ska dock inte glömma bort att det också betyder att Sverige överlämnar ansvaret för att få fart på världsekonomin till andra länder och för en utomstående skulle det lätt kunna tolkas som att Sverige än en gång, liksom under devalveringsåren, åker lite snålskjuts på omvärlden. Bland annat propagerade ju FN så tidigt som i höstas för att länder med ekonomiskt utrymme skulle stimulera sina inhemska ekonomier för att hålla farten uppe i världshandeln. Och Sverige var definitivt ett av länderna som avsågs. Så personligen tycker jag att frågan om budgetdisciplin är mer komplicerad än vad man kan tro och hur jag ställer mig i frågan beror i hög grad på vad som händer i världsekonomin under de närmaste månaderna. Får vi inte se lite bättre signaler så är det nog dags att öppna kranarna.

DET FINNS SÄKERT MÅNGA SOM HAR invändningar mot detta. Låt mig dock konstatera att världsekonomin skulle gå mot en jättekrasch om alla länder anammade den svenska strategin med överskott i både statsbudget och handelsbalans. Och nu när det är så många som klappar sig för bröstet över den svenska hanteringen av bankkrisen i början av 1990-talet och vill skicka den på export så rodnar jag lätt. Min minnesbild av bankkrisen är snarast än bankerna (förlåt att jag tjarar om detta men jag kan inte sluta) fick skörta upp sina kunder med skenande räntemarginaler och att det andra och ännu viktigare trolleritricket var att låta kronan börja flyta varpå vi fick en kraftig depreciering av kronan som kickstartade exportindustrin.

ÄR DET VERKLIGEN EN KRISHANTERING VÄRD att exportera? Och är det inte bland annat just oviljan hos banker att låna ut till vettiga räntor och en skakig valutamarknad som bidrar till att krisen i världen kan vara på väg att fördjupas?

<http://www.va.se/asikter/bloggar/makrobloggen/2009/03/20/sverige-aker-snalskjuts>

Toni kommentar:

Att Svenska regeringar slår sig för bröstet och åker snålskjuts är mera en vana än en nyhet, det kan våra grannländer Norge, Danmark och Sverige berätta en hel del om. Det ingås högtidliga avtal för att snart glömmas och allt tal om brödarfolket och solidaritet kastas över relingen så snart det gäller att rädda eget skinn.

Den svenska historien är fylld av svek och nu inte bara mot omvärlden utan även mot det egna folket, varför man väljer igen samma patrasch till politiker år efter år är nog för alla en gåta utan för den majoritet som röstar på oansvariga politiker.